A°. 1841. N°. 42.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

DINGSDAG 2 MAART.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Een paar woorden, opzigtens een paar dagbladen.

Het aanbod van smerige handen schijnt thans een gebruik te worden; in ons nommer van den 6den dezer, gewaagden wij van zoodanig aanbod, ons door het *Handelsblad* gedaan; nu is het de *Vlissingsche Courant*, die het voorbeeld, in het Amsterdamsche blad gegeven, komt volgen. »Ziehier mijne hand," schrijft zij in een harer laatste nommers; zij legge die des verkiezende in de hand, ons eenige dagen vroeger door het Amsterdamsche blad geboden; wij nemen zulke handen niet aan.

Wel verre dat de *Vlissingsche Courant* ons door haar laatste artikel zou hebben bevredigd, heeft zij er ons uit doen besluiten dat alle verdere pogingen om haar voor de constitutionele partij te behouden, doelloos zouden zijn. Zij ga thans over onder de vanen van het *Handelsblad*; wij erkennen haar niet langer als een verbonden orgaan.

Reeds lang was de *Vlissingsche Courant* in onze achting gedaald: hare herhaalde pogingen om zich bij het *Handelsblad* welgevallig te maken, en er als het ware »een eervol gewag" eene aanhaling mede te verdienen, hadden haar in ons oog zeer verlaagd. De zucht naar opmerking, scheen ons de zucht van het meisje die ook ten koste harer schaamte opmerking wil. En het mogt haar niet eens helpen! de kramers-afgunst van het beursblad liet niet toe te zeggen: ziet, daar is er nog ééne die wil zoo als ik.

Wij schaamden er ons over voor de *Vlissingsche Courant*; maar wij hoopten nog op beter; hare eerste stappen hadden ons gansch andere verwachtingen gegeven; en wij hadden, het is waar, gelijk zij thans herinnert, gezegd: »Zeeland heeft in de *Vlissingsche Courant* een vrijzinnig en krachtig orgaan gevonden." Doch daarna kreeg de courant eene andere redactie, en zij sloeg maar al te vaak andere wegen in; lang echter meenden wij hare dwalingen aan overijling en loszinnigheid te moeten toeschrijven; eindelijk heeft ons haar laatste artikel overtuigd, dat er bij haar geene achting voor waarheid, geen begrip van redenering meer bestaat.

Geene achting voor waarheid; want zij schroomt niet ons bij herhaling woorden in den mond te leggen die wij niet hebben gebezigd, en daaruit, moedwillig dus, valsche gevolgtrekkingen te maken.

Geen begrip van redenering; want eene aanmerking, wier gegrondheid iedereen opvallen moest, wordt door haar gelijk gesteld met eene dwaasheid.

Een en ander zullen wij kortelijk doch onbetwistbaar aantoonen; doch eerst zij met een enkel woord de oorzaak des geschils herinnerd. Dadelijk na de aftreding van WILLEM I begonnen wij den heer VAN DOORN te bestrijden, als den voornamen raadsman der vorige regering: daarop nam de *Vlissingsche Courant* zijne partij: en wij lieten het onopgemerkt voorbijgaan; later echter komt de *Vlissingsche Courant* tot andere gedachten, en nu merken wij het op; en daar de *Vlissingsche Courant* meer dergelijke tegenspraak en twistschrijverij tegen de *Arnhemsche Courant* — hetzij om hare bladen te vullen, hetzij om eene aanhaling van het *Handelsblad* te verwerven, hetzij om eenige andere reden — had te baat genomen, zoo zeiden wij haar, ten gevare van haar te belgen, en als laatste poging om haar op achtingswaardiger weg te doen terugkomen: »Toen wij tegen den heer VAN DOORN optraden, behoordet gij hem niet in voorbarige bescherming te nemen, en u daardoor bloot te stellen om, hem later afvallende, blijken van overijling te geven." Hierover werd men toornig in Vlissingen; en niet kunnende of willende betwisten dat men, opzigtens den heer VAN DOORN, gelijk in meer andere gevallen, van gevoelen veranderd was, wierp men ons tegen dat wij eveneens hadden gedaan, opzigtens den heer ROCHUSSEN.

Deze tegenwerping grondde men, vooreerst, op eene *onwaarheid;* men haalde daarbij woorden aan die niet de onze waren; woorden namelijk uit een *ingezonden* artikel, hetwelk als zoodanig in het Mengelwerk der *Arnhemsche Courant* geplaatst was. Terwijl wij honderd malen aan het *Handelsblad* en den *Avondbode*, die dergelijke kunstgreep hadden te baat genomen, om ons inconsequentie te verwijten, hadden gezegd: dat wij een groot onderscheid maken tusschen eigen artikelen en ingezonden stukken; dat wij geenszins geacht wilden zijn al de gevoelens of aanmerkingen, in ingezonden stukken geuit, te deelen; dat wij zoodanige stukken mededeelden als uitdrukking van het individuëel gevoelen des schrijvers. Deze aanmerkingen hebben wij tot walgens toe moeten herhalen, en nu vindt nogtans de *Vlissingsche Courant* goed om eenige woorden uit een *ingezonden* stuk op te vatten, en ons toe te voegen: die woorden hebt gij, door ze te plaatsen, tot de uwe gemaakt, en met die woorden strijdt een later door u geuit gevoelen.

De *Vlissingsche Courant* wist zeer wel dat dit eene valsche bewering was; want ofschoon de *Arnhemsche Courant* geenszins allerlei stukken opneemt, geene ongeteekende stukken plaatst, die volstrekt strijdig zijn met hare gevoelens of haar stelsel, — plaatst zij zeer dikwijls ingezonden stukken waarin hier en daar eene aanmerking voorkomt die zij niet deelt, eene uitdrukking welke zij zelve niet zou hebben gebezigd. Wilde men, om eene enkele aanmerking, eene enkele uitdrukking, die tot de hoofdzaak niets afdoet en buiten verband staat met het politische stelsel, alle ingezonden stukken weigeren, zoo zou men zich alle bijdragen, hoe belangrijk dikwerf ook, moeten ontzeggen. En waarom zou men zulks doen? Is het, om alle verwarring en schijnbare tegenspraak te vermijden, niet genoeg, stukken, die men niet *letterlijk* verantwoorden wil, waaromtrent men zich zijn innig gevoelen voorbehouden wil, als *ingezonden* stukken te geven?

Zekerlijk, een dagblad is niet onverantwoordelijk voor de stukken welke het plaatst. Ook deswege rust op den uitgever eene geregtelijke en morele verantwoordelijkheid; elke uitdrukking die met de wetten, de zedelijkheid, de eer strijdt, worden tot die verantwoordelijkheid gebragt; maar elke geoorloofde uitdrukking, elke uitdrukking van een individuëel gevoelen, voorkomende in een stuk, hetwelk als *ingezonden* wordt gegeven, ter letterlijke, systematische verantwoordelijkheid der redactie te stellen, zou *belagchelijk* wezen, bijaldien eene herhaalde uitdrukkelijke verklaring dat men zoodanige verantwoordelijkheid niet op zich nam, die voorgewende verantwoordelijkheid niet reeds tot eene *valschheid* gemaakt had.

Wij voeren dit geenszins aan, omdat wij de bewuste woorden niet tot de onze zouden willen maken; och neen, wij willen de woorden zeer gaarne verdedigen; trouwens, ziehier dezelve: »*Een financier, met alle bescheidenheid zij het gezegd, is uwe Excellentie niet; doch tot pleitbezorger schijnt Uwe Excellentie nog minder aanleg te bezitten.*" Waarom zouden wij die, ons thans *valschelijk* toegedichte woorden niet ten aanzien van den heer ROCHUSSEN hebben kunnen bezigen en hem *zonder inconsequentie* naderhand verdedigen?

Was er gezegd: *Een financier zal Uwe Excellentie nooit worden?"* immers neen. Er was slechts gezegd: »*Een financier is Uwe Excellentie niet.*" En dit was gezegd ter gelegenheid, ten aanzien, op grond van de eerste aanspraak van den heer ROCHUSSEN in de Kamer en het door hem overgelegd budget.

Volgt daar nu uit, dat de heer ROCHUSSEN zich daarna niet zoodanig gedragen kan, dat men hem, *zonder met zich zelven in eenige tegenspraak te komen, zonder eenige voorbarigheid van vroeger oordeel te bewijzen*, niet ondersteunen kan?

Deze gevolgtrekking is in ons oog zoo belagchelijk, dat wij hem, die ze maakt, geen gezond oordeel meer toekennen kunnen.

En dit is het toch, wat de *Vlissingsche Courant* doet; zij beweert geenszins dat de heer ROCHUSSEN in de laatste weken niet veranderd is. Zij betwist de meerdere constitutionaliteit, den vrijzinniger geest zijner latere handelingen niet; zij loochent niet, dat er geen gelukkiger financiële uitzigten worden geopend; zij wil slechts dat wij inconsequent waren als zij, omdat ons oordeel niet meer hetzelfde is omtrent den man, die denzelfden naam draagt.

Doch wij willen haar noch iemand anders ten dezen de verontschuldiging laten van misverstand. Wij willen onze consequentie zoo duidelijk aantoonen, dat de allerdomste domoor ze niet meer loochenen kunne. En daar men tot de domheid spreekt in parabels, stellen wij haar de volgende parabel voor:

Een voornaam heer was gedurende langen tijd ongelukkig geweest met zijne rijknechten; nu eens had hij er eenen gehad die zijne paarden slecht zadelde; dan weder, die ze slecht verzorgde, of onder wiens handen hun voeder scheen te verdwijnen, zoodat al zijne vrienden hem toeriepen: zorgt toch dat gij eindelijk eens een goeden rijknecht krijgt. Daar biedt zich een persoon aan, met zeer gunstige antecedenten en aanbevelingen; algemeen raadt men den heer aan, dien rijknecht te nemen: hij treedt in dienst, maar beantwoordt niet aan

verwachting; een der vrienden van den heer, inzonderheid, bekend door zijne onbeschroomde waarheidsliefde, gispt den nieuwen knecht met gestrengheid; hij zegt zijnen vriend onbewimpeld: die rijknecht voldoet niet aan de verwachting; uw paard is slecht geroskamd, slecht gezadeld; er wordt geen naauwkeurige verantwoording van het voeder gegeven. De knecht echter wordt daarop niet ontslagen, maar gaat in zijne dienst voort. Eenigen tijd daarna, als de vriend des heeren weder terugkomt, vindt hij het paard beter geroskamd, beter gezadeld, bemerkt hij dat het voeder met meer overleg schijnt te worden besteed. Daarop zegt hij zijnen vriend: ik raad u dien knecht te houden, *die man is veranderd;* nu heb ik goede verwachting van hem. Was dit verstandig gesproken van den vriend, of was het dwaas gesproken? Had hij voorbarig gesproken toen hij aanvankelijk zeide: die man voldoet niet? Immers neen: niemand ontkende toen ook dat de knecht niet voldeed aan hetgeen men van hem wenschte. Maar had hij dan, omdat hij den knecht, die aanvankelijk niet voldeed, aanvankelijk afkeurde, dienzelfden knecht, van gedrag veranderd, moeten blijven afkeuren, om consequent te zijn? Ware dit consequentie geweest, of had men het zotheid moeten noemen?

Immers, van gevoelen omtrent den rijknecht veranderende, toen de rijknecht van gedrag veranderd was, toonde de vriend dat hij niet uit persoonlijke beweegredenen had geoordeeld, maar dat hij had gesproken uit zuivere waarheidsliefde, afkeurende datgene waarvan men hem later het tegendeel goedkeuren zag.

Nu zal, vertrouwen wij, zelfs de *Vlissingsche Courant* begrijpen, dat, wanneer iemands oordeel over een persoon later gunstiger is dan vroeger, hij zeer goed zeggen kan: *de persoon is veranderd.* Mijn vroeger oordeel was daarom geenszins voorbarig.

Wat nu het *Handelsblad* betreft, hetwelk in woede waarschijnlijk ontstoken over de opvallende wijze waarop wij onlangs zijne zotheid ten toon stelden, door zijn *hozanna* des vorigen jaars over het zoogenaamd opgegeven huwelijk eenvoudig te doen volgen door zijne eigene aankondiging der huwelijks-voltrekking, — deszelfs aardigheden zijn ons te plat om ze met eenig antwoord te verwaardigen. Dat blad waarin zoo veel eenheid heerscht als in een arlekijns-deken, doet ons, als het geestig wil wezen, het effect van zoodanigen deken, die, stijf van het vuil, aan het wandelen gaat en den arlekijn wil vertoonen; dat *Handelsblad* moge naar verkiezing zijne toevlugt tot ploerten-aardigheden of schelden nemen, — het blad is te zeer bekend als *waarheidlievend*, als *oordeelkundig*, als *onafhankelijk*, als *consequent*, dan wat wij noodig oordeelen zouden een woord aan de wederlegging zijner aanvoeringen te verliezen. Het zou ons ook onmogelijk wezen zijne aardigheden te beantwoorden; een der voornaamste toch bestaat daarin dat het telkens een bijnaam citeert dien men aan ons blad schijnt te hebben gegeven: *den Arnhemmer.* Voor die aardigheid moeten wij wel zwijgen, wij willen er liever gebukt onder blijven, dan den bijnaam neerschrijven dien wij telkens aan het *Handelsblad* hooren geven; want het is een dier woorden die men niet schrijft, die een onaangenaam denkbeeld wekken, die u doen denken aan het uur waarop gij voor het eerst rooktet, waarin gij voor het eerst hobbeldet op eene onstuimige zee, of waarin gij — met permissie — het artikel laast, hetwelk, een dezer laatste dagen, van de Handelsbladsche geestigheid getuigen moest. En dien dag, verbeeldt u, hadden wij nog niets gegeten; wij lazen het op onze nuchtere maag!

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Triest, 13 febr. Alle berigten uit het jonge koningrijk luiden gunstig. Griekenland lijdt slechts, aan een voor 's hands nog ongeneeselijk euvel, aan gebrek aan baar geld, waaruit weder gebrek aan buitenlandsch krediet voortspruit. Gelijk reeds meermalen, zoo verbreidt zich ook thans weder het gerucht, dat deze kwaal spoedig zal worden verholpen door oprigting van eene nationale bank. Doch aan de verwezenlijking daarvan gelooft niemand; de regering heeft er geene fondsen toe, en de rijke Grieken willen er geen leenen, vermits zij uit woeker veel hoogeren interest van kapitalen trekken. (*Regensb. Z.*)

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 18 febr. De handel en scheepvaart van Riga waren laatstleden jaar veel minder uitgebreid dan in 1839. Terwijl in het laatstgemelde jaar de zeehandel met omstreeks 1600 schepen gedreven werd, heeft hij in 1840 slechts 1000 schepen gebezigd. Deze aanzienlijke vermindering is te wijten aan de omstandigheid, dat, ten gevolge der misgewassen in het binnenland, laatstleden jaar schier geen uitvoer van graan plaats vond. (*Pr. St. Z.*)

Van de Poolsche grens, 15 febr. De berigten uit het koningrijk Polen luiden zoo tegenstrijdig, dat het moeijelijk wordt de waarheid uit te vinden. Inzonderheid geldt dit van de verzameling van Russische krijgsmagt langs de Pruissische grens. Terwijl de openbare berigten slechts matige getallen opgeven, beweren reizigers, die hier in de laatste dagen uit Warschau aangekomen zijn, dat het op den geheelen weg, van de Poolsche hoofdstad tot Kalisch, van Russische troepen wemelt, en dat zij schier geen huis hebben aangedaan, hetgeen niet opgepropt met soldaten was. (*Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Halle, 19 febr. Volgens officiële opgaven bedroeg het getal studenten aan de Duitsche academiën: te Berlijn 1678, Munchen 1371, Leipzig 935, Tubingen 739, Göttingen 704, Halle 682, Breslau 631, Heidelberg 614, Bonn 594, Giessen 407, Köningsberg 390, Wurzburg 343, Erlangen 311, Freiburg 301, Marburg 285. Juristen zijn er te Berlijn 514, te Munchen 392, te Heidelberg 373, Leipzig 366, Göttingen 268. Theologen: te Berlijn 364, te Halle 420, te Leipzig 254. Medici: Berlijn 408, Leipzig 211, Göttingen 195 Heidelberg en Munchen 140, Halle 110, Breslau 125, Bonn 106. Nopens Greifswald ontbreken de opgaven. (*L. A. Z.*)

ZWITSERLAND.

Het voorzittend kanton heeft zich vergenoegd de Oostenrijksche nota, als een onderwerp van privaat-regt betreffende, aan het kanton Aargau mede te deelen. Aan de overige kantons is er deswege geene kennis van dezelve gegeven. De nota van den nuncius is door het vorort op dezelfde wijze beantwoord, als het vorort Zurich de nota beantwoordde die betrekkelijk de opheffing der Lucerner kloosters ingeleverd was. Men betwist elke vreemde overheid het regt om uit het bondsverdrag aanspraken af te leiden. (*Allg. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, 24 febr. In het huis der lords is gisteren niets van belang voorgevallen. In dat der gemeenten werd door lord *Morpeth* een verzoekschrift uit Dublin, geteekend door 225,830 personen, ingediend, ter gunste van de bill, door zijn lordschap tot verbetering van de registratie der stemgeregtigden in Ierland voorgesteld. Daarna werden de beraadslagingen over genoemde bill den vorigen avond afgebroken, weder opgevat, en duurden tot twaalf ure in den nacht, als wanneer dezelve weder tot heden geadjourneerd werden.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 febr. Men leest in den *Courier du Bas-Rhin*: — De werkzaamheden voor de remonte, waarvan het depôt te Belfort is gevestigd, worden dagelijks met den meesten ijver voortgezet. Sedert den aanvang, op 4 november ll., zijn er, tot op den 17den dezer maand, aan de verschillende corpsen 4,545 paarden afgeleverd. Er blijven alzoo nog slechts 655 te leveren, om het gevraagde cijfer van 5,200 voltallig te maken. Men zegt, dat er op nieuw aanbestedingen voor eenige duizendenden paarden zullen plaats grijpen.

— De *Courier Français*, die gisteren de tijding bevatte, dat Z. M. de koning van Napels op het punt stond, zich met hoogstdeszelfs broeder, den prins *van Capua*, te verzoenen, zegt heden, dat de onderhandelingen, daaromtrent aangeknoopt, nog geen gunstigen uitslag hebben opgeleverd.

— De *Académie Française* heeft den heer *Ancelot* tot haar medelid benoemd.

— Het *Journal des Débats* zegt, dat de generaal *Bugeaud* zich den 20sten dezer te Toulon naar Algiers heeft ingescheept.

— Men schrijft aan de *Revue de l'Ouest*: — Eene der gemeenten van het arrondissement Champdeniers is het tooneel geweest eener gebeurtenis, mogelijk in onzen tijd eenig in hare soort. In de vorige week, des avonds ten 8 ure, verliet zekere wever zijne woning, voorzien van een touw; hij klom op eenen muur, maakte hetzelve aan eenen grooten steen vast, en verhing zich. Zijn zoon, met wien hij niet in de beste verstandhouding leefde, niet wetende, werwaarts zijn vader was gegaan, begaf zich met een der buren op weg om hem te zoeken; zij riepen hem, doch, geen antwoord bekomende, gingen zij steeds voort. Eensklaps zagen zij hem hangen, nog duidelijke teekenen van leven gevende. — Laten wij hem spoedig lossnijden, riep de buurman. — Doe dat niet, hernam de zoon; wij hebben daartoe geen regt; dit is de zaak van den maire: later zoude men soms denken, dat wij hem hadden opgehangen.

Zij begaven zich naar den maire, die vrij ver af woonde, en dit vorderde een half uur tijds. Toen de maire ter plaatse gekomen was, gaf het ligchaam geen teeken van leven meer. De maire vond het echter nog niet geraden het lijk te doen afnemen; men moet, zeide hij, om den vrederegter zenden. Vier personen werden gesteld om het ligchaam te bewaken, en den vrederegter werd berigt van het gebeurde gegeven. Deze kon echter niet vóór den volgenden avond komen. Toen eerst werd het touw, waaraan de ongelukkige wever hing, doorgesneden, en het lijk geschouwd.

Parijs, 26 febr. De kamer der gedeputeerden heeft gisteren eenen aanvang gemaakt met de algemeene beraadslaging over het wets-ontwerp betrekkelijk de geheime fondsen.

Reeds heeft een groot aantal sprekers, met name de heeren *Marion*, *de Carné*, *Billault*, *Teulon*, *Corne*, *Garnier Pagès* en *Thiers* zich doen hooren.

— Na te hebben betoogd, dat het kabinet tegenwoordig in dezelfde gesteldheid verkeerde als op 29 october, en dat men bij dit kabinet geen voornemen konde onderstellen om in den boezem der meerderheid oneenigheid te willen verwekken, heeft de minister van buitenlandsche zaken zich duidelijk verklaard nopens de geopperde kwestiën, en betuigd gereed te wezen tot het beantwoorden van al de aanmerkingen, welke verder tot hem mogten worden gerigt.

Voorts heeft de minister van buitenlandsche zaken zeer cathegorisch de kwestie van vertrouwen gesteld, welke in het ontwerp van wet ligt besloten. In deze, door de kamer met schier algemeene goedkeuring aangehoorde redevoering, heeft de heer *Duchâtel* voornamelijk getracht de door den heer *Billault* gemaakte bedenkingen te weerleggen. Hij heeft de zoowel krachtdadige als gematigde staatkunde, welke het tegenwoordige ministerie sedert deszelfs optreding steeds heeft gevolgd en onveranderlijk zal blijven volgen, zeer duidelijk afgeschilderd. De beraadslaging is heden voortgezet.

— Gisteren avond werd in de commissie der *Société d'Artistes* van het Théâtre Français besloten, mlle. *Mars* niet weder te engageren. Hierop kwam mlle. *Rachel* aan de beurt. Zij verlangde, als voorwaarde tot een nieuw engagement, de verzekering eener jaarwedde van 60,000 fr. voor 5 jaren. Deze voorwaarde werd als te veel bezwarende beschouwd, want als eenmaal het contract onderteekend ware, en mlle. *Rachel* ongesteld wierd en niet meer op de planken verschijnen konde, zoude het theater, 5 jaren lang, jaarlijks 60,000 fr., dus in het geheel 300,000 fr. schuldig zijn, dit voorstel werd dienvolgens verworpen. Zoo wij vernemen wachtte mlle. *Rachel* alleen op deze beslissing der commissie, om een engagement voor 1 jaar te St. Petersburg te sluiten. Keizer *Nicolaas* verzekert haar voor dit ééne jaar 250,000 franken; eene tafel van 6 converts, een prachtig hôtel en equipage. Wat mlle. *Mars* betreft, zoo was, gelijk bekend is, reeds sedert lang sprake van hare retraite, doch zij scheen niettemin nog genegen om een nieuw éénjarig engagement te onderteekenen; de meerderheid der commissie echter stemde voor de onverwijlde retraite. Mlle *Mars* is 9 februari 1779 geboren, en heeft dus vóór weinige dagen haren 62sten verjaardag beleefd. Nagenoeg gedurende 46 jaren heeft zij het tooneel betreden.

— Heden morgen verspreidde men het gerucht, dat het openbaar ministerie van de beschuldiging van valschheid, in de zaak der bekende brieven, ten onregte aan den koning toegeschreven, zou afzien, en de heeren *Lubis* en *Montour* dien ten gevolge in vrijheid zouden worden gesteld. Nogtans gewaagt het dagblad *La France* er niet van; hetwelk ons dit gerucht als van grond ontbloot doet beschouwen.

— In een der Spaansche dagbladen leest men, uit Grenada, onder dagteekening van den 10den februari: *D. José de Gamez*, inwoner dezer stad, aan de gevolgen eener langdurige ziekte overleden zijnde, werd

als naar gewoonte in de lijkkist gelegd, en aldus naar de kerk van St. Mathias overgebragt, in afwachting van de lijkdienst, die den volgenden dag zou plaats hebben. Gedurende den nacht, gelukte het echter den schijndoode, weder bijgekomen zijnde, met groote inspanning blijkens de verbrijzelde planken en gebogen spijkers, de kist open te breken. De koster, die den volgenden morgen het eerst in de kerk kwam, verschrikte hevig, toen hij den overledene geknield op de trappen van het hoofdaltaar, in zijn lijkkleed gewikkeld, zag zitten; hij riep om hulp, doch thans was de ongelukkige *D. José de Gamiz* werkelijk dood, en alle aangewende middelen, om hem weder in het leven terug te roepen bleven vruchteloos.

BELGIE.

Brussel, *26 febr.* De beraadslagingen over het budget van openbare werken, voor zoover betreft de ijzeren spoorwegen, hebben gisteren nog de geheele zitting in de kamer der volksvertegenwoordigers voortgeduurd, doch de begrooting is eindelijk met eenige door den minister ingewilligde verminderingen met eene groote meerderheid van stemmen aangenomen.

[illegible] *De Moniteur* maakt de wet van het budget van oorlog op de volgende wijze bekend: Aan den minister van oorlog is een provisioneel crediet van 20 millioen franken toegestaan, om, met het hem toegekende crediet, bij besluit van 26 december 1840, gedurende de 10 maanden van het dienstjaar 1841, in de uitgaven van zijn departement te kunnen voorzien.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *27 febr.* Men verneemt, dat Mr. *Daam Fockema*, die onlangs door Z. M. tot lid van den raad van state benoemd is, aan Z. M. heeft verzocht, om van die betrekking te mogen worden verschoond. De koning heeft dat verzoek ingewilligd en derhalve de benoeming wederom ingetrokken.

— De Sardinische gezant, die heden met de gravin *de Saint Mursan* ten hove heeft gedineerd, verlaat aanstaanden dingsdag deze residentie, ten einde zich naar zijnen post te Napels te begeven. Zijn opvolger de markies *de Crosas* wordt welhaast hier verwacht.

— Bij koninklijk besluit is, op voordragt van Z. Exc. den minister van financiën, bepaald, dat het kantoor van buitengewoon zegel *te Haarlem*, met den eersten mei aanstaande, zal worden teruggebragt *naar Amsterdam.*

— Naar men verneemt, heeft het Z. M. goedgunstig behaagd, aan het bestuur van het nieuw opgerigt wordende israëlitische Oude Mannen- en Vrouwenhuis dezer stad, ten behoeve dier zoo nuttige instelling, te doen toekomen eene som van duizend gulden.

— Naar men verneemt, is dezer dagen van het departement van binnenlandsche zaken aan de gouverneurs van de provinciën Noord-Braband, Gelderland, Noord-Holland, Zuid-Holland en Overijssel eene circulaire uitgegaan, waarbij de minister, zoo spoedig mogelijk, eene opgave verlangt van al het merkwaardige, dat bij de jongstleden overstroomingen en zwaren ijsgang heeft plaats gehad, alsmede eene opgave der ambtenaren, welke zich bij die gelegenheid onderscheiden hebben, en tot het bekomen van bijzondere belooningen in aanmerking zouden kunnen komen.

— Men schrijft uit Monnickendam, dat aldaar den 23sten dezer met het beste gevolg is te water gelaten het door de scheepsbouwmeesters *Gebroeders Kater* aldaar nieuw gebouwd schooner-kofschip *Archipel*, groot 90 lasten, gevoerd zullende worden door kapitein *J. A. Spijkman*, voor rekening van den heer *G. Psicha*, consul-generaal van Griekenland te Amsterdam.

's Gravenhage, *28 febr.* Bij uitbreiding der resolutie van 25 october 1837, n°. 189, houdende verbod aan de ontvangers tot afgifte van biljetten, waarin eenige vergissing mogt hebben plaats gehad, heeft Z. Exc. de minister van financiën, bij resolutie van den 5den dezer, n°. 41, bepaald, dat de ontvangers van 's rijks belastingen, de accijns-kwitantiën of andere biljetten, door huisgenooten of personen, daartoe onbevoegd, laten teekenen, of die documenten *geheel ongeteekend* afgeven, zullen worden gestraft met eene boete van *f* 10 voor ieder aldus afgegeven biljet.

— Bij eene circulaire is aan de gemeente-besturen bekend gemaakt, dat, ofschoon bij art. 196 der wet van 8 januari 1817 (*Staatsblad* n°. 1) uitdrukkelijk is vermeld, dat de attesten, model V (art. 97 dier wet) door de geremplaceerden ten behoeve van derzelver plaatsvervangers bij de militieraden over te leggen, aan het regt van zegel en registratie onderworpen zijn, echter meermalen is opgemerkt, dat, ten aanzien van vele dier attesten, de bedoelde formaliteiten niet behoorlijk worden in acht genomen. — Uit dien hoofde zijn de gemeente-besturen verzocht, om, op de hun meest doelmatig voorkomende wijze, aan de belanghebbenden het verbindende van de aangehaalde wetsbepaling te herinneren.

— Men verneemt, dat, bij gelegenheid van het opnemen der rekening van het veefonds, over het dienstjaar 1839, de algemeene rekenkamer de aanmerking heeft gemaakt, dat er, onder de bij voornoemde rekening overgelegde bescheiden, eenige betaalsrollen omtrent vee, aan de longziekte gestorven, gevonden zijn, waarop handteekeningen voorkomen, die *per order* zijn geteekend, of slechts van *een merk* zijn voorzien, zonder dat de daarbij vereischt wordende volmagten worden overgelegd, noch ook de legalisatiën behoorlijk hebben plaats gehad.

Dienvolgens zijn de plaatselijke besturen verzocht, om, voor het vervolg, te willen zorgen, dat bij ieder stuk, het veefonds betreffende, hetwelk niet door den belanghebbende zelf, maar door zijnen gemagtigden wordt geteekend, worde overgelegd eene in den gewonen vorm opgemaakte volmagt, of wel, dat door het hoofd van het plaatselijk bestuur, onder dergelijke handteekening worde vermeld, dat aan hem dusdanig stuk is vertoond geworden; terwijl, voor het geval, dat de belanghebbenden verpligt zijn hunne handteekening door een merkteeken aan te duiden, zulks dan, volgens den aangenomen regel, zal moeten plaats vinden ten overstaan van twee getuigen, onder schriftelijke verklaring van dezelve op het betrokken stuk, dat het aldaar gestelde merk eigenhandig is geplaatst door den belanghebbende, in hunne tegenwoordigheid; welke verklaring door der getuigen handteekening zal behooren bekrachtigd te worden.

Men heeft zich voorts alsnog voorbehouden, om de betaalsrollen, over 1840, welke aan de bovengenoemde vereischten niet mogten voldoen, aan de betrokken besturen terug te zenden.

— In het *Weekblad van het Regt* wordt krachtig ondersteund een denkbeeld voorkomende in een opstel, dat onlangs in het *Regtsgeleerde Bijblad* geplaatst is. De schrijver van dat opstel zou het namelijk, in afwachting der invoering van het sedert lang verwachte nieuwe wetboek op het strafregt, wenschelijk achten, dat er eene nieuwe wetsbepaling wierd daargesteld, waarbij de straffen van geesseling en brandwerk, van nu tot aan de invoering van het bovengemelde nieuwe wetboek, door andere wierden vervangen.

»Het is dat denkbeeld — zegt het *Weekblad* — dat wij, met al ons vermogen, meenen te moeten toejuichen en ondersteunen. Het is reeds veel meer dan tijd, dat men aan zulk eene wet denke; de Nederlandsche natie kan niet nog eenige jaren geschandvlekt blijven door provisionele geesselpalen en brandijzers.

»Meer hebben wij niet te zeggen; wij hopen, dat onze wensch zal ondersteund worden door al wat edel en vrijzinnig denkt in ons land; wij rekenen vooral op de hulp en medewerking van de organen der vrije drukpers. Wij twijfelen er niet aan, of de koning, den algemeenen wensch kennende, zal zich haasten dien te vervullen; Z. M. zal zich daardoor zeker eenen schoonen lauwer vlechten, die in niets zal behoeven onder te doen voor kroonen en kransen, op het veld van eer behaald."

— Het provinciaal geregtshof van Holland heeft heden, bij een zeer gemotiveerd arrest, waarvan de voorlezing genoegzaam 1½ uur heeft geduurd:

1°. Den eersten beschuldigde *W. G. Vervloet* NIET schuldig verklaard aan valschheid in geschrifte van koophandel.

2°. NIET schuldig verklaard aan valschheid in onderhandsch geschrift, zoo verre betreft de plaatsing en namaking der handteekening van den baron *van Boetzelaer.*

3°. NIET schuldig verklaard aan het gebruik maken van eenen valschen stempel van een gezagvoerend persoon.

4°. *Schuldig verklaard aan valschheid in onderhandsch geschrift en gequalificeerde poging daartoe.*

De eerste beschuldigde is mitsdien veroordeeld, naar aanleiding van de artikelen 150, 147, 151, 164, 165 en 405 van het Wetboek van Strafregt, tot te pronkstelling, brandmerk en achtjarig confinement.

Ten aanzien van de tweede en derde beschuldigde *W. S. F. Vervloet* en *W. G. Vervloet*, heeft het hof overwogen, dat het in regten niet voldoende is bewezen, dat beiden zich aan strafbare mede-pligtigheid hebben schuldig gemaakt. Beide beschuldigden zijn dienvolgens vrijgesproken. (*W. v. h. R.*)

Rotterdam, *26 febr.* Men verneemt, dat de Rotterdamsche afdeeling der maatschappij tot bevordering *der toonkunst* voornemens is, in het laatst der maand april eerstkomende een groot huishoudelijk muzijkfeest te vieren, waarop onder anderen de *Schepping* van *Haydn* en een *Psalm* van *Mendelssohn Bartholdy* ten gehoore zullen worden gebragt.

Groningen, *27 febr.* De *Tolk der Vrijheid* van heden, bevat een uitgebreid artikel getiteld: *Geloofbelijdenis van den Tolk der Vrijheid.* Dezelve is in liberalen geest, en geteekend door de heeren M. RIENKS, *hoofd-redacteur*, en Dr. B. EEKMA, *consulent-redacteur.*

ARNHEM, 1 Maart.

Sedert eenige dagen verspreiden sommige dagbladen het bespottelijke gerucht alsof er van regeringswege te 's Gravenhage gebouwen zouden zijn aangekocht ten behoeve van Jezuiten-inrigtingen. Zoodanige dwaasheid zou slechts medelijden verdienen, wanneer zij niet voortsproot uit bekrompen godsdiensthaat, en het stichten van burgerlijke tweedragt tot gevolg hebben moest. Onder de lagere standen toch zouden dergelijke uitstrooisels, door domme of kwaadaardige ijveraars voortgeholpen, maar al te gereedelijk ingang kunnen vinden en heillooze vruchten telen. Wij meenen derhalve hen, wier stand en betrekking gansch andere handelwijze medebrengen zou, ten ernstigste te moeten vermanen dat zij zich van verdere uitstrooijing en aanhitzing onthouden, daar wij anders niet aarzelen zullen hen deswege openlijk ten toon te stellen.

Mengelwerk.

Bezuiniging.

(*Ingezonden.*)

De vraag is hier eenvoudig: durft men of durft men niet? Heeft men den moed niet, om het misbruik te weren en lieden die beven als er moet gehandeld worden, weg te zenden, en moedige mannen te kiezen die hunne krachten, naar mate van den tegenstand voelen aangroeijen, — dan moet alles maar blijven voortsleuren en moeten maar leeningen dekken wat er nog altijd, bij vermeerdering van lasten, zal te kort schieten, tot dat eindelijk het rijk als een knibbelspel in elkander valt.

Durft men, dan is het rijk te redden; overal en in allen opzigte zijn bezuinigingen in te voeren, niet van die beroefde bezuinigingen, waardoor men arme ambtenaren den keel half toeknijpt; maar bezuinigingen waardoor jaarlijks het cijfer der uitgaven aanmerkelijk zal verminderen. Een deel dezer bezuinigingen zijn te maken behoudens de grondwet, een ander deel door eene beduidende wijziging derzelve.

Wat men ook zeggen moge, — die wijziging is eene behoefte. Onzer instellingen vinden geene verdediging meer, dan bij eenige oude wijven van beider kunne; elke harde winter doodt een deel derzelven, zoodat er eindelijk maar een enkele zal overblijven, waarop men als hun laatst exemplaar zal wijzen en zeggen: *zoo waren zij.*

Voor het oogenblik spreken wij alleen van eenige bezuinigingen behoudens de grondwet, en wel vooreerst, op het voetspoor van hetgeen onlangs deze courant over het athenaeum van Franeker schreef, met opzigt tot de hoogescholen.

Het spreekt wel van zelf, dat ééne hoogeschool voldoende is, en de gemakkelijkheid om het hooger onderwijs te erlangen veeleer eene straf dan een zegen is, waardoor het rijk overladen wordt van *doctoren* in alle vakken, speciaal in de regten. — Wat daarvan wordt, leert de ondervinding: de proponenten, die geene plaatsen kunnen vinden, gaan prediken op hunne eigene gelegenheid in schuren of in de opene lucht, en de regtsgeleerden hebben eene regterlijke organisatie doorgedreven, welke alle goede bedeeling van het burgerlijk regt uitsluit, de proces-voerenden ruineert, een geesel is voor de natie, en voor niets goed is dan om *twee duizend*, zoo regters als advocaten en procureurs, ten koste van het algemeen, een bestaan te bezorgen.

Maar waarom hebben wij dan toch drie hoogescholen? Omdat Leiden te zeer zou vervallen, Utrecht en Groningen te bitter zouden klagen, indien een dezer steden hare hoogeschool verloor. — Het zij zoo, wij transigeren met dit plaatselijk belang, maar dan nog is de zaak zeer goed te vinden, vestig dan eene

regtsgeleerde school te Leiden,
eene school van geneeskunde te Utrecht,
eene school van godgeleerdheid te Groningen. (1)

Dezen weg volgende behoeft men half zoo veel professoren als thans, en gewis ook de helft voor de kosten

(1) De redactie der *Arnhemsche Courant* wil niet geacht worden het voorstel van zoodanige scheiding van vakken te deelen.

van *museum*[illegible] meer met predikanten en advok[illegible].

Bij dergelijke organisatie zal men ook voor elk vak wezenlijk uitstekende mannen om te onderwijzen vinden, terwijl men niet noodwendig tot goden van den tweeden rang en lager moet afdalen. Ik weet wel, men is hier zeer [illegible] zelven ingenomen, de hemel weet waarin wij niet al uitblinken, — maar toch zullen de eigenliefde en hovaardigheid ons niet zoo verblinden, dat men zal durven beweren, dat hier ten minste viermaal meer uitstekende godgeleerden, regtsgeleerden en geneeskundigen worden gevonden, — geschikt daarbij, om de jeugd op te leiden, — dan in andere landen en dat wordt toch bij alle onze hoogescholen en athenaeums een vereischte.

Het eerste gevolg van de invoering van ons voorstel zal wel zijn, dat er eenige professoren zonder leerstoel zullen wezen; maar als men hun drie vierde van hun tractement laat, dan zullen zij nog altijd minder reden van klagen hebben dan de krijgsman dien men op pensioen stelt, en de bezuiniging, reeds dadelijk van belang, zal toch van jaar tot jaar grooter worden.

Ik weet wel, dat er bijvakken zijn, welke op twee en zelfs op drie scholen zullen moeten worden gedoceerd, — maar daarom stel ik het getal der professoren slechts op de helft en niet op een derde. Maar onwaar is het, dat het verband der onderscheidene *faculteiten* zoo groot zou zijn, dat men niet zou kunnen scheiden zonder de wetenschap te benadeelen; integendeel leert de ondervinding, dat hij, die bij zijne studiën te veel wil omvatten, een breekebeen in alles blijft, terwijl niemand wordt belet, om van Leiden naar Utrecht en van Utrecht naar Groningen te gaan, en zich, des verkiezende eenige kennis in alle vakken te bezorgen. — De man van genie behoeft geene hoogeschool, hij onderwijst zich zelven; maar genie is hoogst zeldzaam, men maakt voor hetzelve geene scholen; zij blijven beneden hetzelve.

Nog eens; durft men of durft men niet? Indien men zich wil bedenken, — het zij zoo; maar eens moet er toch een begin gemaakt worden en dat was zeer gemakkelijk te vinden geweest in het niet benoemen van eenen nieuwen directeur-generaal voor de hervormde eeredienst; waartoe, thans vooral nu men de deur openzet, deze directeur-generaal? Om het synode te bewaken? het synode is blijde het leven te hebben. Om nog toestemmingen tot het oprigten van gemeenten te geven? maar men predikt ook zonder verlof. — Tot *surveillance* dienen justitie en politie en om tractementen te betalen de financiën. — De geheele directie is een overdadig, nutteloos iets; goed om te bezuinigen, indien men durft.

Wij hebben geduld, en, wat meer is, vertrouwen in den koning, maar niet in de meesten zijner ministers, maar wenschten toch wel eindelijk een bewijs, dat men durft bezuinigen en brouillons wegzenden.

Nog een punt van bezuiniging is de suppressie van het jagt-departement, welke gepaard kon gaan met eene proportionele verhooging der registratie-regten en met een verhoogd zegel op publieke jagt-acten, naarmate van de uitgestrektheid der eigendommen een commies met eenige klerken bij financiën of binnenlandsche zaken kan dit werk wel af.

Om kort te gaan, men kan de oogen nergens slaan of men ziet middelen van bezuiniging door vereenvoudiging; maar hetgeen men niet ziet, dat zijn ministers, geneigd en bekwaam, om van die middelen gebruik te maken, en dit is het toch wat de constitutionele partij, die regt van spreken heeft, omdat zij tijdig, doch te vergeefs heeft gewaarschuwd, verlangt en eischt. — Het is haar niet genoeg dat aan LUZAC en FOCKEMA eene plaats in den door het geheim omsluierden staatsraad wordt aangeboden, en Mr. DIRK DONKER CURTIUS aan het hof wordt gevraagd, zij verlangt een ander stelsel van regering. — Daarvan het nuttige en noodzakelijke te erkennen en het niet in te voeren, dat is beneden het karakter van WILLEM II.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis, dat zich op gisteren binnen deze gemeente een hond heeft voorgedaan, de kenteekenen hebbende van dolte zijn;

En noodig oordeelende, om, gedurende eenigen tijd, en wel tot nader order, de honden te doen vast leggen;

Waarschuwen een iegelijk hieraan te voldoen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alwaar gebruikelijk, tot narigt van een ieder.

Arnhem, den 27sten februari 1841.

Advertentiën.

Tot mijne en mijner kinderen bittere droefheid overleed heden mijn geliefde Echtgenoot, de Heer *CAREL HENNY*, in den ouderdom van 44 jaren en bijna 10 maanden.

ZUTPHEN,
den 24sten Februarij, 1841.

A. C. HOOFTS.
Wed. *C. HENNY.*

Eenige Kennisgeving.

Het LANDGOED, *het Nieuwland*, gelegen onder de gemeente *Rheden*, nabij den Dorpe *Dieren*, op den 19den Februarij ll., ten overstaan van den Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*, in eerste veilig gebragt, is alstoen ingezet, te weten:

1°. perceel op de somma van	. . .	*f* 1250.
2°. dito	» . . .	» 1360.
3°. dito	» . . .	» 1465.
4° dito	» . . .	» 1420.
en 5°. dito	» . . .	» 1910.

Terwijl *de Massa* dezer perceelen is gebragt op de somma van . . . » 8200.

De 2de veiling of toeslag zal plaats hebben op Vrijdag den 5den Maart 1841, des morgens te 11 ure, aan het Logement *het Oude Kromhout* te *Brummen*.

De Erven van *JOHANNES DE KLEIJN* zijn voornemens, in het Logement *de Posthoorn*, te *Ede*, in het openbaar, op Dingsdag den negenden Maart aanstaande bij inzet, en 14 dagen daarna, den 23sten Maart daaraanvolgende bij toeslag, telkens des middags ten twaalf ure, aan den meestbiedende te verkoopen:

Twee BOERENHOFSTEDEN met annexe SCHUUR, *twee* KOORNBERGEN, *drie* SCHAAPSKOOIJEN en eene HOOISCHUUR, mitsgaders 29½ Bunders BOUW-, WEILAND en HOUTGEWAS, en **1408** Bunders HEIDEGROND; onder welke laatste behoort een voor 15 jaren met goed succes aangelegd DENNENBOSCH, en een groot getal Bunders welke alsnog bijzonder geschikt zijn tot Dennen-, Akkermaals- en andere Bosschen, alsmede tot best Bouw- en Weiland. — Alles in een perceel bij en aan elkander gelegen in de buurtschap *Deelen*, onder *Otterlo*, 1¼ uur van *Arnhem*, grenzende aan den Straatweg van *Arnhem* op *Apeldoorn*, en aan de Heerlijkheid *Roosendaal*.

De aanwijzing hiervan zal geschieden door den Bouwman *DIRK DE KLEIJN*, te *Deelen*, en informatiën ten aanzien der veilconditiën zijn te bekomen bij den Landmeter *W. HORSTING*, in het Logement *de Posthoorn*, voormeld. *Brieven franco.*

ZEGT HET VOORT.

VRIJWILLIGE VERKOOPING.

De Notaris *J. D. C. C. W. DE MOL*, residerende te *Harderwijk*, zal, op Zaturdag den 27sten Maart 1841, des middags ten 12 ure, ten Huize van de Erven *LOGE GELDERMAN*, te *Harderwijk*, publiek doen inzetten, en, op Zaturdag den 10den April daaraan volgende, terzelfder plaats en ure, finaal verkoopen:

1°. Eenen WINDKOORNMOLEN met alles wat tot denzelven behoort, staande binnen de Stad *Harderwijk*.

Thans verhuurd voor *f* 800, 's jaars.

2°. *Twee* onder één Dak staande HUIZEN met eenen TUIN daarachter, mede terzelfde plaatse gelegen.

Nader informatie, met vrachtvrij brieven, te bekomen, ten Kantore van den voornoemden Notaris te *Harderwijk*.

VERKOOPING van BOOMEN.

De Notaris Mr. *Jb. NIJHOFF* zal, op Donderdag den 4den Maart aanstaande, des voormiddags ten elf uur, ten huize van den Kastelein *D. HEUFF*, op de Heerlijkheid *Doorwerth*, publiek verkoopen:

Een groot aantal perceelen EIKEN-, BEUKEN-, DENNEN-, en IJPENBOOMEN, waaronder die geschikt zijn voor TIMMERHOUT, POSTEN, enz. — Voorts eenig SNOEIHOUT. — Alles breeder bij biljetten.

Verkooping te Zutphen,

op Maandag den 8sten Maart 1841, des voormiddags ten 10 uur, voor de Stalling in de Kuiperstraat, naast het Huis van den Heer *F. J. WEENINK*, van:

Een 8-jarig, *Overlandsch* bruin MERRIE RIJ- en TREKPAARD.

Een Engelsch *Volbloed* MERRIE PAARD, bijzonder geschikt om te trekken.

Een zeer elegant, weinig gebruikt ZOMER-RIJTUIG voor 6 personen, benevens Knechts-Zitting.

Eene TILBURIJ, geschikt voor *een* en *twee* Paarden.

Verder: TUIGEN, BITTEN, ZADELS en STALGEREEDSCHAP.

Alles daags voor en op den verkoopdag te bezigtigen.

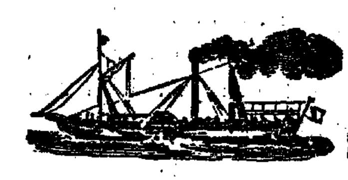
UIT DE HAND TE HUUR,

om met primo Mei aanstaande te aanvaarden, het van ouds bekende LOGEMENT te *Lent*, over *Nijmegen*, tot nu toe bewoond door de familie *CRIJNEN*; in persoon te bevragen bij den Heer *A. CRIJNEN*, te *Lent*.

† † † Al degenen, die iets te vorderen hebben †† van de NEDERLANDS-ISRAËLIETISCHE KERK- EN ARMBESTUREN te *Arnhem*, tot en met ultimo December 1840, worden verzocht, hunne rekeningen, vóór den 15den Maart dezes jaars, bij voornoemde Besturen in te leveren; zullende *na* dien tijd geene vroegere rekeningen worden gevalideerd.

Arnhem, den 1sten Maart 1841.

De Thesaurier van voornoemde Besturen.
L. S. GOMPEN, Jr.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem, Keulen, Coblentz en Mainz.

Maart 1841.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: den 4, 7, 11, 14, 18, 21, 25 en 28, des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp*, *Coblentz* en *Mainz*, den 4, 11, 18 en 25, des namiddags ten 4 ure en

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* en *Keulen*: den 1, 8, 15, 22 en 29, des morgens ten 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: den 2, 4, 10, 11, 17, 18, 24, 25 en 31, des morgens ten 9½ uur.

STOOMVAART voor den NEDER- EN MIDDEN-RIJN, GEVESTIGD TE DUSSELDORP.

De Stoombooten dezer Maatschappij vertrekken van *Rotterdam* naar *Arnhem*, NIET, zoo als aangekondigd is, Maandag en Donderdag DES AVONDS *ten* 11 *ure*, MAAR, op die zelfde dagen, DES MORGENS *ten* 9 *ure*, met overnachting te *Arnhem*;

en van *Arnhem* over *Vreeswijk* naar *Rotterdam*, elken *Dingsdag* en *Vrijdag*, des *morgens ten* 8 *ure*, in plaats van ten 9½ *ure*.

Blijvende overigens de dienst van *Rotterdam* over *Vreeswijk* en *Arnhem* naar *Dusseldorp*, op de aangekondigde dagen en uren bepaald.

Arnhem, den 1sten Maart 1841.

C. W. BALCK.

Théâtre Français.

MERCREDI 3 MARS 1841:
N°. 12 DE L'ABONNEMENT:
LA PREMIÈRE REPRÉSENTATION DE:

Ninon, Nanon en Maintenon

OU

LES 3 BOUDOIRS,

Comédie Vaudeville en 3 Tableaux, par Mr. SCRIBE.

(*Les Brochures se vendent chez* G. VAN ELDIK THIEME, *libraire.*)

LE SPECTACLE COMMENCERA PAR

ETRE AIMÉ OU MOURIR!

Vaudeville en un acte, par Mr. SCRIBE.

On commencera à 7 heures.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 1 Maart 2 El 6 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 15 D.

Beursbrigt.

Effecten-Societeit ten 4½ ure.

Zondag 28 Februari.

Certificaten werkelijke schuld 2½ pCt. 50⅞; $\frac{7}{16}$; Kasbilletten *f* 22$\frac{7}{16}$; Handelmaatschappij 160¾; Ardoins 5 pCt. 22¼; Coupons dito 21¼, ⅜.

De iets hooger prijzen van Parijs en Londen gaven aan de markt in Hollandsche fondsen op nieuw meerder vastheid, en bragten daarin weder eene kleine prijsverbetering te weeg; doch zelfs, in weerwil der rescontre, die heden gehouden werd, was, zoo wel daarin als in Spaansche, welke meest willige waren, de handel onbeduidend.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.